

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто почт. нмз. 141.322.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Гол. Редактор прийняв
від 11—12 год. переказів.
Уважати не звертатись.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місечно в краю 420 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Англії 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 зл., Німеччині 750
зл., Польщі 5 нм. фр.,
Чехословаччині 50 ч. ч.
нмз. 180 зл., Болгарії 750
зл., Австрії 750 зл., Швейцарії
1000 фр.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Польська господарська політика в 1925 р.

В початках 1925 р. господарське положення Польщі було важке, але не безнадійне. Тодішній прем'єр Грабо́вський в своїм новорічній огляді висловив впевненість в санацийно-скарбових досягненнях. З нагиском зазначив він, що доба гострої господарської кризи вже минула, а 100-мільйонна доларова позичка, яку він напевно одержить, дає повну гарантію остаточної господарської санациї. Слова цього валютного реформатора оживили навіть тих, що їздили його санацийних експериментів зі "золотим" в 1924 р. вже стояли над пропастю. І дійсність боліючи подумалася над пророцтвами Вл. Грабо́вського.

Зараз на початку 1925 р. ввався Грабо́вський безоглядно зайняти закордонний закон. Остерігшись на розпорядкові, видані 27-го XII, 1924 р. про примусове перерахування грошевих вкладок у всіх установах на "золото", переїздив його з повною послідовністю. Тим зразу підняв він грошову силу усіх установ, а разом довіря громадян до якихнебудь грошевих вкладів в публичні чи приватні установи. Те недостатньо тривало до нинішнього дня і не дає можливості розвинути ся ніякому кредиту, а без кредиту мусить кульгати всяке господарське життя.

Дякуючи податковій політиці Грабо́вського, який вимушував бюджет на 2,165-9 міль. зл., почався розрив між державною фінансовою господарською з одного боку й приватним господарством з другого. Податкові татари втрое перевищили передвоєнні податки при нормальній господарській розвою. Цим способом влада довела до повного обезсилення усі приватні підприємства, почався систематичний занепад господарських вартостей. Очевидно, в таких умовах влада не була в силі стягнути належних податків.

Дальшим етапом фальшивої господарської політики була нагльа заборона ввозу чужих товарів зі закорони. Нагльа заборона викликала розстрій, а цим застій в торговельній підприємстві.

Після цього наступила нова непередбачена криза. Кожна чужа держава, яка мала запаси польської валюти, а головне Німеччина, що забирала 85 відсотків польського ввозу, викинула цю валюту на грошовий ринок, бо їзди одержання вимни товарів її не потребувала. Наслід зливу був фатальний, бо їзди браку покупила захитався "золотий". Польський Банк мусив його ратувати інтервенціями, викидаючи на його стагнення з чужинного грошового ринку свої запаси золота і чужої валюти. І тим Польський Банк так себе підірвав, що до нинішнього дня не в силі не то йти з допомогою господарству, але сам пошав в гостру кризу, не врятувавши "золотого".

Не помогла теж і тв. Дільнона-ва позичка в номінальній вартості 50 мільйонів доларів, яку вдалося було зацігувати Грабо́вському ще в лютому 1925 р. Їїона навіть пошкодила Польщі. Бо замість пошону-

ти її на дивлення продукції, одержано її на догги. До тогож її зацігнуто в хвилі великої фінансової одресії державного скарбу, і через те одержано її на дуже некорисних умовах. На забезпечення її амортизації і відсотків пішли доходи з державних зацізниць та з цукрових акцизів. Позичковий захід приватних підприємств — крім дрібних — не дали ніякого виступу. В таких умовах влада часто попала в таке положення, що не стаало грошей на щоденні виплати, на сплату речизинних боргів і т. и., бо заповіджена Грабо́вським 100-мільйонна позичка лишилася в сфері фантазії.

Не находячи виходу для одо-буття грошей, Грабо́вський був змушений знову пуститися на бистрі хвилі інфляції. Почав бигти гроші без ніякого підкладу під назвою більшону. Нова інфляція остаточно рішила про його упадок в дні 14. XI. 1925.

В складній одержав новий уряд господарську депресію на всіх ділянках призначеної державного господарського життя.

Про хороблиа горачковий його стан свідчить валюта, цей термометр господарського життя, яка без упину скаче то назад — то вперед, підтінючи всяку господарську ініціативу. Польські фінансові знахори безсилі, щоби спинити ці скачки. Тому не диво, що багато промисловиків і банкових підприємств Польщі вже перейшло в руки закоронних капіталістів.

Сподівання на збіжжя завели, бо виявилось, що його дуже багато бракує до оброблених на виїзді 120,000 вагонів, а до того їзди закоронній конкуренції збіжжя так подешевало, що не може принести сподіваних прибутків. До кінця року продано всього коло 35,000 вагонів, а дальша продаж стрінула зі сильним опором їзди недостаці зерна та з огляду на внутрішні потреби.

В парі зі занепадом вартостей праці, зросло число безробітних. Під кінець 1925 р. було реєстрованих фабричних безробітних понад чергові мільйона. Що найменше втрое стільки було переєстрованих безробітних.

Нове правління не нашло ніякого иншого виходу з кризи, понад той, який винайшов, а не одержав Грабо́вський. Це закороння позичка. Але нікому вже не є тайною, що позичку можна одержати лише під такими умовами, які рвняються не лише дійсному, але й формальному зреченню господарської самостійності з боку Польщі. Та й цю вимірювану господарську позичку можна одержати не зараз, але аж після ошних експертів про господарську видержаність та після сповнення означених домагаєнь, які американський банковий трест представить до виконання для заповнення нормального господарського розвитку Польщі.

Ось що збуджує нехті до позички, яка в останніх часах починає проявлятися в "коаліційній" пресі. Тому и явилися поклики до рятуку власними силами, шляхом

внутрішньої позички, а рівнобіжно з тим влада закінчила 1925 рік радикальним зменшення державних видатків, себ-то пішла по длії найменшого опору. Одночасно приготувалася суспільність до думки, що все таки не дасться вининити закоронньої позички, не оглядаючи на умови безжалісного капіталу.

Так скінчився 1925 рік з господарському житті Польщі, який Зазеховський, наслідник Грабо́вського, у своїй новорічній енциклопедії на 1926 рік назвав катастрофічним.

Діяльність на господарську політику Польщі в минулому році, не слід поминати мочанкою польської національної політики на господарському підкладі. Від хвилі реставрації Польщі польські уряди ведуть однакову політику суверені "наш меншостей" на всіх ділянках життя. Тримуючись напрямків цієї "випробованої" політики, польська влада і в мин. році знехтувала життєві потреби Українців на господарському полі. Кредитова політика супроти українських фінансових установ і кооперації, а головне найнекучіша з усіх справ — справа тв. земельної реформи — є цього найяравішим доказом.

Чи така політика причинить до санациї Польщі, — треба що найменше сумніватися. М. Таоридло.

Апостольський "візитатор" України.

Смерть Дженої.

Телеграми принесли вістку, що в Римі помер після довшої недуги бузний генеральний візитатор для України, о. Дженої, один з найздібніших дипломатів римської курії і великий приятель італійського уряду під проводом Муссоліні. Як висланець Ватикану і посол для України ("генеральний візитатор") був о. Дженої свого часу гостем наших владик і нашого народу в Галичині, що приймали його з найбільшими почесностями.

Цікава була кар'єра о. Дженої. Був цілі десятки літ місіонарем на Сході, а потім професором університету. Уже тоді виявляв незабихий дипломатичний хист, тому папська курія стала його уживати чимраз частіше до найтрудніших місій. Так перед світовою війною вставив він туди, що як висланець папи до Бразилії причинився своїми заходженнями про тамтешню невольничтво до поправ відносін, а неважком і до його знесення. Такуж шесливу руку мав він і в інших справах, що були повнені його опіки чи його розкладів.

З вибухом російської революції 1917 р. і стихійним ростом українства зацікавився о. Дженої Україною і взагалі Сходом Європи, що отварили для католицької пропаганди свої безмежні простори. А коли сформувалася Українська Держава послав, при Ватикані став граф Михайло Тишкевич, який умів звернути увагу ватиканських кол на значіння України, зокрема Західної, для католицтва. — о. Дженої займався основно українською справою і став похильником неважності

На маланчин вечір

порується

одну з гарайших реставрацій ІВАНА ЛЮДВІКА

під зарядом земляка

С. ЗІЛІНСЬКОГО

добірний буфет

вул. Краківська ч. 7.

України. Як випробованого діяль-мат і доброго знавця українських справ вислав його на Україну з метою увійти в найціліший зв'язок з Українцями і по можливості згоритися також з більшовиками. Одне поїздка на Україну заела Дженої тільки до Камінця. Важко було згоритися і з більшовиками, тимбільше, що польські дипломати з усіх сил працювали проти назавання постійного зв'язку Ватикану з Україною, отже і з цілим Сходом Європи, без їх посередництва й патронату.

Як відомо, о. Дженої гостив у Львові саме в той мент, коли Рада Амбасадорів вирішувала долю нашої країни. З його приїздом зв'язало чимало наших діячів неясні надії на поправу нашого міжнародного становища. Після його відїзду до Варшави, коли наша неважча на міжнародному полі стала очевидно, поширилися чутки, що роля о. Дженої, як нашого прихильника, не була така, як сподіялися. Нема сумніву щодо одного, що о. Дженої прийав до нас, як ретних ідей целібату і що в цьому напрямку його голос мусів бути немаловажний, після поворогу до Риму.

В Італії, в останній часі зблизвся о. Дженої до фашистів, з як особистий приятель папи зблиз кардинала Гаспарія з Муссоліні, чи радше з міністром внутр., справ Федеріоні. У зв'язку з цим наближенням ватиканських і державних італійських кол говорено про недалеке вірванняння всіх спрних справ між папською курією і Квирналом. Це булоб, розуміється, найбільша заслуга Дженої, одна-че його смерть не дала виявитися тому вірваннянню в конкретні форми

Вшанування пам'яті декабристів у Києві.

В Києві відсвяткували століття повстання декабристів дні 10. січ. на 1926 р. тобто в день початку повстання чернігівського полку. Дня 9. січня відбулося арочесте засідання Академії наук, присвячене роковинам повстання. В усіх робітничих клубках відбулися з тої нагоди вечірні-концерти. Дня 10. січня відкрито також виставку пам'яток, що відносяться до повстання. В усіх вищих школах відбулися святкові прелекції. Княську Садову вулицю перетянули вулицею Декабристів. При ній знаходиться будинок, в якому радили декабристи перед повстанням. У Васильові, де стояв чернігівський полк, назвали одну вулицю теж вул. Декабристів. Село Іллічів недалеко Києва було звагися "Істегелеве". (за "Вістками".)

Має 82 членів, називається „партією нового селянського союзу“ і стоїть на ґрунті монархізму.

Число безробітних в англійській провінції Уелс зросло до 144,000 осіб.

Національні збори в Мецї проголосили новим королем Геджазу Ібн Сауда.

Німецькі націоналісти поставили у парламенті вимоги, щоб визначити всіх Жидів, що прийшли до Німеччини зі Сходу, щоб парламент відмовився прийняти вимоги, що були підписані родинам, які одержали відшкодування.

Мир з Абд-ель-Крімом є, по думці англійського пресового бюро, бачий тепер, ніж раніше, хоча Франція та Іспанія відрвали офіційно з Абд-ель-Крімом переговори.

З'єднані Девізи протестують проти нового кривого закону Мексику, який забороняє чужинцям мати земельну власність в обсягу 100 км. від кордону і 50 км. від морського берега. Цей закон звернений головно проти американських нафтових власників.

Князь Аннуа Вінтуї проголосив царем. На святі проголошення Францію заступав губернатор Індокитаю.

Радянська Україна.

Новий німецький район.

Високопільський район Криворізької округи з переважною більшістю населення (70 відс.) рішено виділити в Криворіжчини та прилучити його до херсонської округи по перетворенню його в чисто німецький район, то значить по введенню усього урядування німецькою мовою та по обсяді усіх урядів представниками німецької більшості. („Вісти“).

Арешти на Україні.

Польська преса принесла на днях вістки про масові арештування на Україні. До цієї вістки не прикладали ні якої ваги: бо таких вісток у польській пресі було і було все повно і всі вони переважно не покриваються з правдою. Так вийшло і тим разом. Справа представляється дещо інакше, як це писала польська преса. На Україні дійсно відбулися в останніх днях арешти декілька осіб, що не є там ніякою новиною. Але саме ці арештування стали голосними не завдяки своєму масовому характерові (бо арештовано небагато осіб), але завдяки тій справі, за яку їх арештовано. Виходить, що арештовані Орешук (отаман Крух), Каміш (отаман Кара), Усатий (отаман Голуб), Сахно-Устимович (син розстріляного ген. Сахно-Устимовича) і Попов стоїли на чолі монархічно-терористичної організації. Вони вели монархічну акцію на Україні, Білорусі та на Криму на протезі двох останніх літ і були агентами Врангеля. Їх метою було організувати терористичні акти та передавати за кордон відомості чисто військового характеру, отже були шпיוнами. Деякі з них, як Орешук, були того часу начальниками денкінської контррозвідки та переходили дуже часто румунсько-українську та польсько-українську границю. При них мали найти багато компромізуючого матеріалу. Між іншим найдено в них інструкції, що походять з закордонних монархічних організацій. В 1924 р. вони підготували неадекватний атентат на Фрунзе. Їх метою було ширити розлад у червоній армії. В Криму мали вони підготувати ґрунт для десанту, що мав прийти в Румунії. Вони старалися всунути своїх прихильників на службу до червоної армії, а передовсім до технічно-інженерних частин, щоб мати доступ до військових магазинів зброї та амуніції. Амуніційні склади мали виводити в повітря.

Катедра історії української культури в Одесі.

З 1. січня 1926 р. відкрито в Одесі катедру історії української культури. На чолі катедри став проф. С. С. Іванко. До складу робітничої катедри ввійшли одеські професори Мухомов, Лазурський, Загорський і Варнеке. („Вісти“).

Курси культурно-технічних і меліораторів.

При інженерно-аграрному відділі харківського сільсько-господарського інституту ім. Раковського відкрито коротко-реченні курси для підготовки культуротехніків і для піднесення кваліфікації сільських меліораторів. Науки з культуротехніки викладаються на курсах 3 місяці, при чому 2 останні місяці призначені виключно на польову практику і наукові практичні екскурсії. Курси для піднесення кваліфікації сільських меліораторів триватимуть 2 місяці. На курсах культуротехніків беруть участь ті, що покинули сільсько-господарські, технічні, меліоративні та кооперативні професійні шк., ті, що покинули сільсько-госп. школу старого типу і накінець ті, що покинули середню школу. Всі слухачі культуротехнічних курсів дістали стипендію в сумі 25 харбонових у місяць. („Вісти“).

„Науково-Технічний Вісник“.

Технічна секція наукового Т-па при Українській Академії наук видає щомісячний журнал „Науково-Технічний Вісник“. Мета журналу: освітлювати проблеми сучасної техніки, а з окрема техніки промислу, знайомити читачів зі здобутками світової технічної науки. У журналі беруть участь наукові робітники Академії Наук, технічних інститутів, науково-дослідних кафедр, високі школи, цілий ряд видатних інженерів і технічних робітників трестів, а також визначні закордонні вчені інженери. Журнал виходить у Харкові (Держиздав України). Є це одинище технічний журнал, що виходить в українській мові. („Вісти“).

Українізація по 1. І. 1926.

Як відомо по день 1. січня 1926 р. мала закінчитися на Радянській Україні українізація урядового апарату. Центральна Комісія для справ українізації в Харкові прийняла по ухвалі того рішення цілий ряд постанов щодо переведення українізації в життя. Дотично фахові комісії встановили 5-ти місячний речинь від 1. січня 1926 р., на протязі якого вони мусять остаточно навести собі українську мову. — Огже вийшов новий речинь: І — Скільки їх уже було тих речинь? — Крім цього фахівці мусять засвоїти собі в тому часі українську технічну термінологію, а Народний Комісаріат Освіти має припинувати, щоб своєчасно появилися термінологічні словники і підручники по всім спеціальностям. (Вони ще не появились!). Крім того повинна була комісія речинь іспитів з української мови. В центральних установах іспити мають покінчитися до 15. січня 1926 р., а по всій Україні до 1. лютого 1926 р. Щодо знання української мови всі урядові будуть поділені на три категорії: І. ті, що знають українську мову добре в слові та письмі та можуть робити переклад з російської на українську мову і навпаки; ІІ. ті, що при допомозі словника добре перекладають з російської на українську і навпаки і знають українську мову в межах щоденного ужитку; ІІІ. ті, що не знають української мови, неграмотно нею пишуть, не добре балакають і погано перекладають.

Урядники ІІІ. категорії будуть ділитися ще на три групи: 1. та, що виклидає негативне або вороже відношення до української мови — всіх з тої категорії звільнятимуть зі служби; 2. та, що в незалежних від неї причин не мала можливості

визначити українську мову — для членів тої групи буде назначений тримісячний речинь для доповнення знання української мови; 3. та, що незалежно від української мови з причин від неї самої залежних з нею в причини залежних від установи, в якій працює, або з причини, викликаючих характеру її заняття. Особи тієї групи звільнені з служби але умовно. Вони зобов'язуються письменно визначити українську мову на протязі 3-ох місяців. Якщо цього не виконають втратять службу.

По перебізненню іспитів усі установи мають дати докладні звіти з їх перебігу до Центральної Комісії для справ українізації. Крім цього рішення комісії видати усім урядовикам І. і ІІ. категорій по іспитам відповідні посвідки на один рік.

Так виглядають заходи для остаточного проведення в життя українізації всього державного апарату на Україні. Про наслідки іспитів можна буде дізнатися швидко в лютому місяці і тоді швидко буде видно, чи урядовці Третьої категорії (І група) насправді втратять службу чи ні. З повищого аналізу, що найбільше легковажили визначення української мови „грубі риби“ тобто т. зв. фахові або спеці. і тому мабуть для них передбачила комісія аж 5-ти місячний речинь для визначення української мови. Що до них комісія не сказала, чи вони теж втратять свої теплі посади, коли до 5 місяців не ознають української мови чи ні. Думаємо, що такого рішення комісія не прийняла нарочно, бо як не визначити, то напевне їм за це нічого не буде. Для них і оправдання знайдеться в разі того, що, моваля, Народний Комісаріат не видав своєчасно термінологічних словників та підручників.

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Справа марш. Пілсудського.

Марш. Ратай згідно з бажанням, висловленим на засіданні політичного комітету ради мін., зачав у вівторок переговори з поодинокими партіями, щоб досягнути порозуміння в справі еventуального призначення марш. Пілсудського до чинної служби в армії. Розмова справи буде така, що маршал. Пілсудський одержить передбачений в законі інспекторат армії. В цій справі була в кабінеті віце-марш. посла Дашинського конференція провідників ІПС. при участі мін. Морачевского.

Димісія мін. Морачевского.

В сойм. аудіорах кружляла чутка про димісію мін. сусп. робіт Морачевского в зв'язі з переголовуванням його внесення на останньому засіданні політ. комітету ради мін. в справі призначення Пілсудського до чинної служби. Президія клубу ППС, заперечує цю чутку. Всетаки кружляє вона вперто. Мін. Морачевський дійсно подав був до димісії, але клуб відваж його відкликати її.

Роз'їм у „Визволені“.

Презес клубу „Визволення“ одержав від п. Валерола повідомлення, що 17 послів виступило в клубу „Визволені“ й утворило клуб хлопської сторонництва. Рівночасно п. Дубровнік (із Виленщини) повідомив президію „Визволення“, заявляючи, що згогладу на останній роз'їм мусить порозумітися з управою свого округу і поступити згідно з його ухвалою. Коли виступить пос. Дубровнік із групою 3 послів, то „Визволені“ мало би всього лише 24 послів. Після виборів „Визволені“ мало 60 послів.

Уконституування „Хлопського Союзу“.

12. І. Після засідання сойму радя новий клуб „Хлопський сторонництво“. Прізвиськом тої нової фракції вибрав пос. Валерола. Ця група виступить з відпові-

ною програмовою заявою, в якій підкреслить політику безоглядної негати „Визволення“.

„Ономіації“ у „Хлопському союзі“.

В сойм. казету, що члени групи мс. Оксана з виключенням провідника, вступили до клубу „Хлопського союзу“.

Димісія ісп. Лукожского.

Димісію команданта кримінальної поліції Лукожского остаточно підписано. Рівночасно йменовано команданта поліції львівського воєводства ісп. Новодворского командантом кримінальної поліції Львів-міста, а надком. Боднара його заступником.

Втеча Ліндого.

Є чутки, що б. презс. ПКО. Лінда за угодою деяких урядових чинників утік до Швайцарії. Коли в Катовах хотіли репродувати його фотку, в Варшаві прийшла телефонна завістка від репродування.

Плян збройного перевороту на Мадярщині.

В Будапешті зобов'язано всі поліційні сили, бо власті одержали вістку про діяльність збройного повстання з боку військових монархістичних організацій. До вибуху повстання не прийшло.

Ряновський не приїде до Варшави.

Чутки про майбутній приїзд Раковського до Варшави не є згодні з правдою. Раковський в найближшій часі вийде із Москви до Парижа звичайною дорогою на Париз, не поступаючи до Варшави.

Кріза ім. уряду.

Кріза німецького уряду триває далі. Сторонники республіканські і праві захидають соц. демократам вини продовжування кризи. Соціалісти далі стоять на неуступчивій становищі. Нема надії, щоб соціалісти станули по боці вел. коаліції, коли б вона не сповнила їх жадань.

Перед конференцією розбродження.

Райтер повідомляє, що між державами є значні різниці поглядів щодо діяльності приготівної комісії до конференції розбродження, тому мабуть засідання комісії, визначене на 15. ІІ., відложать дещо. Зед. Держави бажать, щоб справу розбродження на морі відділити від сухопутної, зате Франція, Італія й Японія є противні всьому подібному тих справ. З Женев, а також з Парижа повідомляють, що конференція буде такти 15. ІІ.

Абд-ель-Крім король Марока.

Абд-ель-Крім почав акцію проти племен, які піддалися Французам. Понехая плян одобуття горішнього бігу Ерди, а хоче заатакувати французькі становища між Танате і Загією. Іспанські війська, які втекли з пологою, кажут, що Абд-ель-Крім одбавить шийний фронт і проголосить себе королем Марока.

Нові вибори у Франції?

У французьких парламентарних колах розійшлась чутка, що Бріан в разі крізи уряду розпише нові вибори.

Біржа.

Гроші.

Америка. дол. 7.20 — 7.25 канка. дол. 7.00 — 7.10, чеські кор. 0.2250 — 0.22.50 дол. 0.1350 — 0.1400, франки фр. 0.2800 — 0.2700, фр. швейц. 1.48 — 1.50, англ. фунти 34.00 — 35.00.

Золото. до кор. 27.30 — 28.00, 20 франків 25.00 — 25.50, 20 марк. 33.00 — 33.50, 16 руб. 30.00 — 31.00.

Срібло. Австр. кор. 0.3050 — 0.3100, з л. кор. 0.3000 — 0.3050, 100 руб. 1.50 — 1.55, 245 — 250, рубель до двох сріблом 1.25 — 1.30.

к 1925 лавкнули кримляниці Поль-
вшехолоди, пастівиці й пепе-
— безвертним дарунком" для
ської маси. Польський сойм
різкому спротиві українських
оруських послів ухвалення 28-го
ня 1925 остаточний текст та-
льної реформи, спліхом пере-
важання поповаки сенату.

На проглаті цілого 1925 р., най-
тяжчого з усіх дотеперішніх „поль-
ських“ років, правова та земель-
на реформа з усіх боків, щоб її
звестись в нівець. Вже ухвала союму
з 20. липня 1925 зробила з неї
каркатуру реформи, а поправки
сенату з 21 і 22. вересня 1925, під-
тверджені соймом 28. грудня 1925,
задали їй остаточний удар. До ті-
х поправок належить між иншим
зопущення відклику „власних“
їх вірників до суду в справі при-
значення землі на цілі парцеляції,
приноровлення тав. реальної вир-
ости маску до ошночної ціни,
примує заплати державою за при-
значену до примусової парцеля-
ції землю в готівці від 20 до 50
відс. (решта в земельній ренті),
першество в продажі „зразкових“
„осподарств“ (я відомо, що всі го-

Не зрушати її з місця й закон з 28. грудня 1925 р. Він створить основи тільки до дальшого регресу mobile, до безупинного процесовичества дідичів і їх віригелів з державою, до вічного вигискан-

⑧. ⑧.

Можливість польсько-радянського договору передбачує англійський денік „Манчестер Гардієн“. Зразком буде радянсько-турецький договір. Згодом оснований

Долар у Варшаві падае да
На чорній біржі для некупуюч
записаний від 7:75—7:85.

Нова партія повстала в Ю
славії. Складається вона з хоро
ської партії „Єдності“ і з тих,
виступили з буаш. партії Рад

11) Зменшення військової служ-

здержав військо від присяги.

Положення з кожною хвилиною ставало критичнішим для Миколаза. Однак збунтовані війська, а радше їх командири — заговорники — залишали в безчужності на Сенатському Майдані. Петербургський мітрополит Серафим, оточений духовенством, намагався схилити війська на бік Миколая, однак безуспішно. Також намови й залягати вел. князя Михайла, молодшого брата Миколая не мали ніякого

Виступ загоспярників скінчився по-
ною невдачею ізза ганебної поведінки „диктатора“ км. Грубачівського. Недостачі інфінтизм в мислних загоспярників, змарнування цілого дня на безцінности, недостачі артилярії, понехання нагаслу на Зимову Палату й Петро-Павлівську фортецю, якішні ізза неосадиленія мисля. Був де виступ аристократів ідеаліста, що мали зрозуменія нових ідей і важкого дододенія народу, але диктатор бул від тог народу і не ширля йому.

Подождали брата